

Od Anglije do ...

I s k r i c e

*Tematska številka Leonardo da Vinci
november 2012, šol. leto 2012/2013*

Education and Culture

Leonardo da Vinci

... Nemčije.

Leonardo da Vinci 2012

Na naši šoli smo letos že osmo leto zapored sodelovali v programu EU za usposabljanje dijakov Leonardo da Vinci.

V začetku junija sta dve skupini dijakov 3. letnika izobraževalnega programa ekonomski tehnik izvajali mednarodni projekt Zora jutrišnjega dne in s tem hkrati tudi obvezno delovno prakso v tujini. Štirinajst zanimivih dni so preživeli v Portsmouthu v Angliji in v mestecu Hirschaid na Bavarskem v Nemčiji. Nekaj vtisov udeležencev si lahko preberete v nadaljevanju.

S sodelovanjem v tem projektu so si dijaki izboljšali svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznali drugačno kulturno okolje. Opravljali so komercialna, administrativna in druga dela v različnih storitvenih in industrijskih podjetjih. Poleg tega so se udeležili nekaterih strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta, pri katerih so lahko neposredno zaznali utrip tujih dežel.

Dijaki so bili z bivanjem v tujini zadovoljni in menijo, da je bila to zanje zelo koristna izkušnja in jo priporočajo tudi naslednjim generacijam programa ekonomski tehnik. Tudi naši gostitelji so bili z njimi zelo zadovoljni, tako z zadostnim znanjem jezika kot odnosom do dela.

Za celotno operativno izvedbo projekta, ustrezen izbor udeležencev, njihovo pripravo, vse potrebne pogodbe in druga zahtevana opravila, organizacijo prevoza, zavarovanja in bivanja ter ovrednotenje in širitev rezultatov projekta je poskrbela šola kot nosilka projekta. Rezultate našega projekta v programu Leonardo da Vinci in pridobljene izkušnje bomo predstavili tudi ožji in širši javnosti, predvsem pa našim dijakom, ki se bodo takih projektov udeleževali tudi v prihodnjih letih.

Veseli smo, da program ekonomski tehnik, ki je usmerjen v večje praktično izobraževanje in usposabljanje, lahko na naši šoli ponudi tudi dragoceno pridobivanje mednarodnih poklicnih ter drugih kompetenc in izkušenj. Na ta način bomo nadaljevali evropski vidik poklicnega usposabljanja in izobraževanja na naši šoli in dodali rednemu šolanju zanimivo in koristno popestritev. Vse to in še marsikaj zanimivega čaka tudi nove dijake, ki se bodo v program ekonomski tehnik vpisali na našo srednjo šolo.

Igor Gruden, koordinator projektov Leonardo da Vinci

V tovarni igrač

Na praksi v Nemčiji sem delala v podjetju Teddy-Herman, kjer izdelujejo plišaste igrače. Njihov zaščitni znak je medvedek, ki je bil njihov prvi izdelek. Podjetje letos praznuje 100 let in za to priložnost so izdelali prav posebnega medvedka. Sama sem imela priložnost narediti enega tudi zase.

Podjetje izdeluje tri vrste plišastih medvedkov; medvedke po originalnih modelih izpred stotih let, medvedke za otroke ter mini medvedke. Izdelujejo tudi medvedke po naročilu, npr. za rojstni dan ali po naročilu podjetij, ki si izberejo igračo in se odločijo, ali želijo igrače z napisi, z ruticami ali kaj tretjega.

V kolekciji Teddy-Herman Collection pa imajo vse vrste plišastih živali, ki so zelo podobne pravim. Za vsako stopnjo izdelave je zadolžen delavec, ki natančno ve, kaj mora narediti. Število zaposlenih se je sicer precej zmanjšalo, a podjetje je še vedno uspešno.

Podjetje Teddy-Herman samo ne prodaja svojih izdelkov. Trgovine z igračami si v katalogu izberejo, katere igrače si želijo ter koliko, podjetje pa jim jih pošlje. Tako svoje igrače tržijo v številnih državah.

Prodajajo jih preko posrednikov v Nemčiji, Avstriji, Avstraliji, Španiji, Franciji, Veliki Britaniji, Italiji, na Japonskem, na Norveškem, v Švici, na Švedskem in v ZDA. Povedali so mi, da se tudi v Sloveniji zanimajo, da bi odprli internetno trgovino z njihovimi igračami, tako da bo mogoče tudi pri nas kupiti Hermanove medvedke.

Dvakrat letno imajo dan odprtih vrat, kjer obiskovalci lahko vidijo del proizvodnje plišastih igrač. Velikokrat pa se v podjetju oglasijo zbiratelji plišastih igrač, ki želijo izvedeti, iz katerega leta je njihov medvedek, včasih pa želijo, da jim v podjetju popravijo njihovo igračo, ki je ponavadi že stara in skoraj neuporabna.

Vsako leto izdajo tudi dva kataloga, v katerih predstavijo svoje igrače. Originalne medvedke izdelujejo po lastnih oblikovnih zamislih, pri medvedkih za otroke in mini medvedkih pa se skušajo prilagoditi trenutnemu povpraševanju ter prodajnim trendom. Pogledajo tudi, kakšne izdelke imajo njihovi konkurenti ter na podlagi tega izdelajo nekaj povsem novega in unikatnega.

Njihovi konkurenti so predvsem večje trgovine s cenejšimi igračami. Vendar se pri Teddy-Hermanu ne osredotočajo toliko na samo zgodbo igrače, temveč skušajo izgled igrače čim bolj približati resničnosti, medtem ko druga podjetja niso tako pozorna na to.

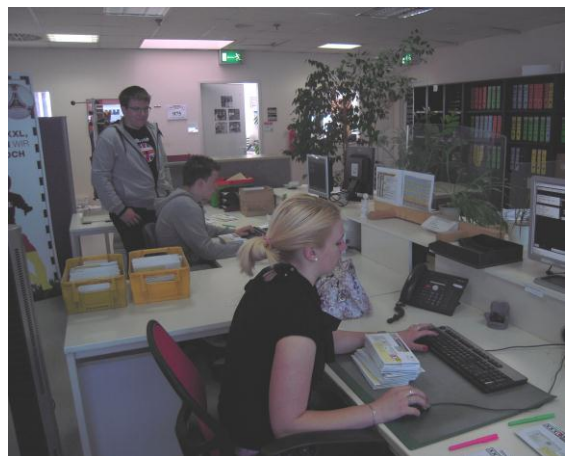
Stoletno zgodbo podjetja Teddy-Herman ocenjujejo kot uspešnico. Ker je to družinsko podjetje, se ljubezen do plišastih medvedkov prenaša iz roda v rod, kar se kaže tudi pri izdelavi, ki je zelo natančna in skrbna. Zanimivo je bilo videti, kako nastajajo te plišaste igrače, čeprav skrivnost izdelave še vedno skrbno varujejo. Štirinajstdnevno delo v tem podjetju je bilo zame tudi za to izjemna izkušnja.

Ines Levančič

Podjetje Neubert

Neubert XXXL je veliko podjetje, ki se nahaja na obrobju mesta Hirschaid tik ob avtocesti in je podružnica še večjega mednarodnega podjetja XXXLutz, v sestavu katerega je tudi naša Lesnina. V tem podjetju smo kar štirje dijaki opravljali delovno prakso.

Prvi občutki ob vstopu v podjetje so bili mešani. Po eni strani se nismo mogli načuditi velikosti in modernosti tako trgovine kot skladišč, po drugi strani pa smo se čudili, kako je mogoče, da ima tako veliko in moderno podjetje tako stare prodajne programe. Imeli smo občutek, da so ostali v 90-ih letih prejšnjega stoletja. Kljub temu ima podjetje tudi v času krize velik dobiček. Zneska nam seveda niso zaupali.

Podjetje se ukvarja s prodajo pohištva in notranje opreme in je razdeljeno na zelo veliko oddelkov. Za lažjo predstavo jo primerjajmo s trgovino Rutar v Ljubljani: je istovrstna trgovina, a še enkrat večja z veliko večjo izbiro v sicer od Ljubljane precej manjšem Hirschaidu. Cene so precej raznovrstne in se gibljejo od zelo nizkih pa do vrtoglavo visokih, tako da lahko s kakovostjo zadovoljijo še tako zahtevne kupce.

Naše delo je bilo zanimivo že zaradi uporabe tujega jezika, nemščine, in pa tudi malce drugačnega načina dela. Sicer pa smo dijaki opravljali razna administrativna dela, razvrščali pošto in pomagali pri komercialnih opravilih. Vsako podjetje ima seveda svoje delovne navade, organizacijske posebnosti in odlike. Zanimivo in nepozabno je biti del tako velikega tujega podjetja, v katerem se znaš vključiti v delo in se počutiš sprejetega.

Praksa v tujem podjetju je res neprecenljiva izkušnja, ki je ne bom nikoli pozabila.

Katja Kastelic

Dejavnosti v prostem času

Naj že takoj na začetku omenim, da je bilo za nas doživetje že samo potovanje do Hirschaida. Skozi okno vlaka smo občudovali pokrajino, ki se je čedalje bolj spreminjala. Po nastanitvi 3. 6. 2012 smo s profesorjem Brčanom odšli na kratek sprehod po mestu Hirschaid. Pokazal nam je stavbo, kjer naj bi bilo naše delovno mesto. Prvi večer smo poskusili tudi kozarček nemškega piva. Načeloma smo imeli popoldneve proste, izkoristili pa smo jih za kopanje v bližnjem bazenu, saj smo ob prihodu v mestni hiši dobili celodnevne karte.

V sredo, 6. 6., sta nas okrog 18.30 ure g. Rittmaier in g. Klaus iz mestne hiše odpeljala v Bamberg na bowling in na sladoled. Bilo je zelo zanimivo, predvsem pa sproščujoče in smeha polno popoldne.

Najbolj smo bili veseli četrтка, saj smo imeli zaradi praznika dela prost dan, zato smo se prebudili šele okrog 9. ure. Ob 10. uri sta nas gospoda iz mestne hiše odpeljala po pokrajini Frankische Schweiz na ogled jame Teufelshöhle (po naše Hudičeva jama) v Pottensteinu. Bili smo precej razočarani, saj smo pričakovali vsaj približno tako bogato jamo, kot je npr. naša Postojnska. Ob odhodu iz nje smo bili ponosni na vse naše jame. A vendarle smo uživali ob predstavitvi v nemščini, jama je bila namreč s kapniki več kot skromna.

Ker smo bili še vedno polni energije, sta nas gospoda odpeljala na poletno sankališče, kjer smo sami poskrbeli za dodatno zabavo. Sprehodili smo se še po bližnjem mestu. Za dodaten adrenalin sta poskrbela gostitelja, ko sta se po kosilu odločila, da nas peljeta na vožnjo z jadralnim letalom. Sprva neodločni smo se le opogumili, kasneje pa žal izvedeli, da ima letalo okvaro motorja, zato smo samo obhodili jadralno stezo.

V soboto, 9. 6., nas je g. Homman skupaj z ženo Kristino odpeljal v Bamberg, kjer smo si ogledali »Rosegarten« oz. »Vrt z vrtnicami«, eno izmed katedral, staro 1000 let, tržnico in še mnogo več... Ob prihodu v prenočišče smo nakupili »rekvizite« za nogometno tekmo, ki smo si jo ogledali zvečer na platnu.

V nedeljo smo imeli okrog 13.30 ure predviden odhod v Bamberg. Tja nas je odpeljal g. Rittmaier. Prepustili smo se vodiču, ki nam je predstavil tako zgodovino mesta kot sodobni utrip z vsemi njegovimi značilnostmi. Najbolj nas je navdušil pogled na stavbe ob vodi, t.i »Male Benetke« oz. »Kleine Venedig«.

V torek smo zaradi obiska šole delovna mesta zapustili že ob 12. uri. V »Realschule« smo bili zelo lepo sprejeti. Na kratko nam je učitelj predstavil njihov sistem poučevanja in nam razkazal prostore.

V četrtek nas je g. Klaus Homman ob 18.30 uri skupaj z našimi mentorji povabil v italijansko restavracijo na pico.

V petek je bil naš zadnji delovni dan, zato smo vsi praktikanti delo končali okrog 11.30 ure, saj smo imeli ob 12. uri predvideno kosilo z županom in g. Rittmaierjem. To je bilo zelo lepo poslovilno kosilo. Popoldne smo vnovčili bone v Momax-u in XXXL Neubert-u, ki nam jih je dal g. Homman.

Ne glede na to, da naj bi to bila delovna praksa, smo se ves čas spraševali, ali niso to morda le malo bolj delovne počitnice. Upam si trditi, da tudi enemu od nas šestih ni bilo žal, da se je te štirinajstdnevne »mednarodne mobilnosti« udeležil!

Nastja Novak

Gostinski lokali (navade in posebnosti)

Nemčijo si predstavljamo kot državo višjega življenjskega standarda, z močnejšim gospodarstvom in znano po njihovem pivu, klobasah in ostalih tradicijah. Streho nad glavo smo imeli letošnji Leonardovci kar nad pivnico in pivovarno Kraus. Tam smo bili preskrbljeni tudi z zajtrkom.

V času bivanja smo spoznali veliko novega. Čeprav smo pričakovali visoke cene tako v trgovinah kot v barih in gostilnah, temu ni bilo tako. Cene so zelo podobne našim (zgolj gostilne imajo za nekaj deset centov v povprečju dražjo hrano). V času bivanja smo večerjali po svojem izboru. Zelo nas je presenetilo, da kljub temu, da je v mestu veliko gostiln in barov, sam Hirschaid pa ima tudi veliko prebivalcev, so le-ti zelo slabo obiskani. Veliko je tujih gostiln in restavracij (italijanska, grška), restavracije, ki bi ponujala različne vrste jedi, pa sploh ni. Večinoma smo zahajali v italijansko restavracijo, kjer nam je bila hrana še najbolj domača. Grška je bila nekoliko dražja, jedi pa so bile nam bolj nepoznane.

Že polnoletni fantje smo poskusili tudi nemško pivo. Spoznavali smo bistvene razlike med Nemci in Slovenci. Mladine na ulicah nismo videli (razen v obdobju evropskega prvenstva v nogometu, ko je igrala Nemčija). Hirschaid se nam je občasno zdel kot mesto duhov. Po mojem mnenju gre za nekoliko »škrt« narod. Slovenci smo pijačo vajeni plačevati po rundah, medtem ko Nemci plačujejo vsak zase. Gostinci so bili nad našo navado navdušeni oziroma presenečeni, tako da smo pogosto prišli do zanimivih pogovorov.

Za vse gostilne in bare v Nemčiji je značilno, da imajo vsaj en dan v tednu dela prost dan. Motilo nas je to, da je modernizacija v lokalih zelo slaba. Brezžičnega interneta, ki ga ima danes praktično vsak lokal v Sloveniji, v nemških lokalih ni. Celih 14 dni smo bili tako odrezani od sveta. Nemci večinoma ne znajo angleško, tako da je znanje nemškega jezika zelo pomembno.

Na splošno pa smo Nemčijo dobro preživeli in če bi imel še enkrat priložnost obiskati Hirschaid, bi to storil še za daljše obdobje.

Gregor Zajc

Kanal Donava–Maina–Ren

Kanal Donava–Maina–Ren (nemško: Rhein-Main-Donau Kanal, imenovan tudi RMD Canal ali Europa Canal) se nahaja tik ob Hirschaidu. Povezuje reki Maino in Donavo. Kanal tako povezuje Severno in Črno morje. Predstavlja plovno žilo med deltama rek Ren in Donava v vzhodni Romuniji. Gradnja 171 km dolgega kanala je bila zaključena leta 1992.

Vsako leto kanal očistijo umazanije, tako da ga ohranjajo čistega in plovnega. Po njem pluje veliko tovornih ladij, ki prevažajo hrano, krmo, rude, železo, jeklo, kamne in gnojila. Zanimivo je dvigovanje ladij v posebnih bazenih blizu Hirschaida, kar morajo narediti zaradi različnih nivojev rek. Ob kanalu je pomemben tudi turizem, saj je tam veliko kolesarskih stez, druga športna infrastruktura ter različne naravne in kulturne zanimivosti.

Triatlon Challenge Roth, ki poteka vsako leto v juliju, vključuje tudi 3,8 km plavanja po kanalu Donava–Maina–Ren.

Hirschaid in kanal RMD

Športne aktivnost v Hirschaidu

Občina Hirschaid spodbuja kolesarjenje, saj ima skozi Hirschaid in ob reki Donavi urejene kolesarske proge. Možno je najeti kolesa, popotnik pa si lahko tudi izposodi motor. Poleg kolesarjenja je možno tudi plavanje v njihovem javnem bazenskem kompleksu, ki ima skupno 186 m² plavalnih površin, ponuja pa tudi olimpijski bazen za tiste, ki se tekmovalno ukvarjajo s plavanjem. V Hirschaidu igrajo tudi nogomet in košarko, po kateri je sicer bolj znan bližnji Bamberg. Imajo urejene tekaške proge, ki so ločene od kolesarskih, s čimer zagotavljajo večjo varnost.

Tudi v Hirschaidu organizirajo gasilska štafetna tekmovanja, deluje pa tudi letalski klub, ki je pobraten z našim v Šentvidu. Možen je najem motornega ali jadralnega letala. V okolici najdemo tudi nekaj hribov, ki so primerni za pohode. Ko izčrpamo vse turistične možnosti, se lahko odpravimo še v bližnja mesta. V Bambergu so na voljo notranji športi: kegljanje, ročni nogomet, zračni hokej ter biljard. Udeleženci LdV projekta smo se poskusili v kegljanju pa tudi na kopališču smo bili kar nekajkrat.

Kdor pride v Hirschaid, gotovo najde nekaj zase, pa najsi bo to športna aktivnost, ogled turističnih znamenitosti ali pa le zanimivi pogovori s še bolj zanimivimi prebivalci tega majhnega mesta.

Marko Koleča

Vtisi o praksi v Nemčiji

V Nemčiji sem se naučil veliko novih stvari. Zelo cenijo izobraževanje in delo. Življenjski standard je višji kot v Sloveniji, cene so za malenkost višje, vendar so plače neprimerljivo višje kot v Sloveniji.

V Nemčiji so pri delu zelo natančni in strogi. Delo mora biti opravljeno korektno in v roku. Kakršnokoli zamujanje z deli oziroma nepopolno opravljeno delo se sankcionira. Vsak, ki se na novo zaposli, ima na začetku mentorja (cca. 3 leta, odvisno od podjetij), predno lahko prične delati samostojno. A tudi takrat so delavci vseskozi pod budnim očesom vodij.

Zelo so napredni pri uporabi tehnologij - npr. v bazenu Hirschaid ne uporabljajo klora, temveč druge snovi, ki jih pridobijo z raztapljanjem za to posebno pripravljene soli. Nemčija ima sicer bogato zgodovino in stavbe z zgodovinsko vrednostjo tudi zelo lepo vzdržujejo oziroma ohranjajo. Veliko je starih mestnih jeder, ki so naravnost čudovita. Ena redkih stvari, ki me je zmotila v Nemčiji oziroma Hirschaidu, je to, da imajo davek na pse. Zakaj je to, pa še do danes nisem ugotovil.

Gašper Kuhelj

Velika Britanija ali Združeno kraljestvo?

Velika Britanija je otok v severnem predelu Atlantskega oceana, ki obsega večino ozemlja Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske. Je največji otok v Britanskem otočju in največji evropski otok. Od celinske Evrope ga ločita Severno morje in Rokavski preliv. Zajema Anglijo, Škotsko in Wales. Ime Velika Britanija se uporablja bolj kot geografski in ne kot politični pojem.

Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske (tudi Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska) obsega dežele Anglijo, Škotsko, Wales in Severno Irsko; prve tri združujemo v Veliko Britanijo. Glavno mesto je London.

Združeno kraljestvo je parlamentarna monarhija, ki nima take zapisane ustave, v kateri bi bil natančno določen obseg monarhičnih pravic. Na vrhu države je kraljica Elizabeta II, premier pa je David Cameron. Njihov parlament se deli na dva doma. Zgornji dom parlamenta ni voljen in ga sestavlja prek 750 dednih plemičev in plemkinj, prek 20 prizivnih plemičev, prek 370 imenovanih plemičev, 2 nadškofa in 24 škofov anglikanske cerkve. Spodnji dom je sestavljen iz 650 članov, ki jih za 5 let izvolijo na splošnih volitvah. Vladar imenuje predstavnika vlade, ki ga podpira večina v spodnjem domu.

Obseg Združenega kraljestva

V Združenem kraljestvu živi približno 62 mio. ljudi. Okoli 27 milijonov prebivalcev je pripadnikov Anglikanske cerkve, Škotska cerkev ima 2 milijona članov, 13% ljudi je katoličanov, 1,4% muslimanov, imajo pa tudi hindujsko in judovsko skupnost.

Po 2. svetovni vojni se je v Združeno kraljestvo priselilo veliko priseljencev, kar je spremenilo njihovo demografijo. Priseljivanje so z zakonom omejili, danes pa je na otoku že 8% nebelelega prebivalstva. Njihove glavne etnične skupine so: belci (92,1%), južni Azijci (4%), črnci (2%), mešani, Kitajci in ostali.

Uradni jeziki so: angleščina, valižanščina in škotska gelščina. Uradna valuta Združenega kraljestva je funt šterling (ang. pound sterling - £).

Združeno kraljestvo se deli na tradicionalne grofije, ki imajo le zgodovinski pomen, uporabljajo se npr. pri poštnih naslovih ali pri geografski oz. regionalni pripadnosti. Večina od njih ima v svojem imenu sestavino - shire, ki pomeni "grofija". Anglija je

razdeljena na 48 grofij (angleško counties). Mi smo bivali v grofiji Hampshire. Škotska ima 33 grofij, Wales 13 in Severna Irska 6 grofij.

Mateja Zaman

Delovna mesta v Angliji

Delovno prakso smo opravljali v dveh različnih podjetjih; Mateja in Borut sta bila v podjetju Quattro Foods Limited, Nina, Petra, Patricija in jaz pa smo delale v British Heart Foundation, vendar na dveh lokacijah.

Borut in Mateja sta delala v pisarni in vsak dan opravljala različna administrativna dela. Urejala sta papirje, popisovala zaloge, klicala naročnike za spremembe naročil, naročala pisarniški material in palete ter kuhala kavo. Iz dneva v dan sta opravljala zahtevnejša dela, pri čemer jima je bila njuna mentorica v veliko pomoč. Quattro Foods Limited sicer pripravlja hrano za restavracije v Londonu, ki je približno dve uri oddaljen od Portsmoutha.

Nina, Petra, Patricija in jaz smo delale v trgovini. Petra je na začetku delala na blagajni, vendar smo vse delale v prodajalni in tudi v skladišču, kjer smo razvrščale blago, ki so ga ljudje podarili. Največkrat so to bile knjige. British Heart Foundation je dobrodelna trgovina, ki prodaja raznovrstne (podarjene) stvari, naprimer oblačila, knjige, DVD-je, različne izdelke za dom itd. Dobiček od prodaje pa vloži v raziskave, informacije, kampanje in v nego za zdravje srca in ožilja. Financirajo tudi operacije otrok, ki si tega ne morejo privoščiti. Večina delavcev v British Heart Foundation je prostovoljcev.

Še nekaj kometarjev o delovnih mestih posameznih udeležencev:

»V moji službi mi je bilo zelo všeč, vsi so bili prijazni, pri delu nisem imela težav. Zame je bila to zelo dobra izkušnja, saj sem spoznala, kako delajo v tujini. Če bi imela možnost, bi še delala pri njih. O službi, ki sem jo opravljala, nimam povedati nič slabega.«

Mateja Zaman

»Meni je bilo delo v službi všeč – razen obsežnega in enoličnega prelaganja knjig.«

Nina Legan

»Meni je bila služba zelo všeč, ker imajo zaposleni zelo sproščen odnos do vseh, vse ti dobro predstavijo, razložijo, kaj moraš delati itd.«

Petra Klemar

Bernarda Minov Petkov

Bivanje pri angleških družinah

Po prihodu v Veliko Britanijo nas je šofer z letališča Luton takoj peljal v Portsmouth, kjer smo spoznali naše nove družine, pri katerih smo stanovali naslednja dva tedna. Sam sem bil presenečen nad tem, kako prijazni in gostoljubni so Britanci, ker večkrat slišimo, da so hladni in nekomunikativni, moje izkušnje pa so popolnoma drugačne.

Družine, pri katerih smo stanovali, se večinoma že vse dalj časa ukvarjajo z nastanitvijo dijakov in študentov iz tujine, ki pridejo v Veliko Britanijo na praktično usposabljanje in večini to pomeni dodaten vir zaslužka, ki ga pridobivajo tako, da izkoristijo prazne

prostore v svojih hišah in stanovanjih. Družine so zaradi dolgoletnih izkušenj s tujci zelo komunikativne in odprte. Mislim, da je pomembno, da se držiš pravila, da se moraš počutiti kot doma, ker tako najbolje doživiš to izkušnjo. Člani družine tudi poskrbijo, da lažje razumeš sisteme javnega prevoza, pokažejo ti pot do službe in so nasploh zelo ustrezljivi in vedno na voljo za pomoč. Zelo radi se pogovarjajo z gosti, ker želijo kar najbolj izboljšati njihovo znanje angleščine in jih spoznati.

Vsi, ki smo šli na prakso v Britanijo, smo imeli veliko srečo z izbiro družin, saj smo bili vsi z njimi zadovoljni. Bernarda in Nina sta živeli skupaj pri eni družini, prav tako Petra in Patricija. Z Matejo pa sva živela vsak pri svoji družini.

Petra in Patricija sta povedali: *»Najini gostitelji so bili zelo gostoljubni, vedno so nama priskočili na pomoč in nama odgovorili na vsa vprašanja, ki sva jih jih postavili.«*

Mateja je povedala: *»Moji vtisi so zelo pozitivni. Vse mi je bilo všeč, predvsem pa to, da smo se veliko pogovarjali. Nimam nobenih pripomb. Upam, da bom še kdaj lahko obiskala "svojo družino".«*

Bernarda in Nina pa sta povedali: *»Družina je bila prijetna, malce sva se težko navadili na hišo, ker so zelo drugačne od naših.«*

Borut Hrovat

Portsmouth

Portsmouth je drugo največje mesto v okrožju Hampshire na južni obali Anglije. Znan je po najstarejšem angleškem pristanišču, ki se še vedno uporablja za kar nekaj znanih ladij; HMS Warrior, Mary Rose... Čeprav je manjši kot v času njegovega največjega razcveta, ostaja glavna ladjedelnica in osnova kraljeve mornarice, katere sedež je tudi tam. Na voljo je uspešna komercialna povezava s trajekti s celino, ki služi za tovorni in potniški promet. Prebivalci Portsmoutha so zelo ponosni na to obmorsko

dejavnost. V mestu lahko najdemo številne muzeje s starimi ladjami, prikazano je delo mornarice, seveda pa ne smemo pozabiti na admiral Nelsona in bitke pri Trafalgarju leta 1805, ko je odločilno premagal špansko - francosko ladjevje in s tem za vedno odstranil nevarnost francoske invazije v Angliji in utemeljil britansko premoč na svetovnih morjih. Njegova slavna ladja je zasidrana in restavrirana prav v tem mestu.

Večina mesta se nahaja na otoku Portsea in stoji na robu Rokavskega preliva. Portsmouth je edino mesto v Veliki Britaniji, ki se nahaja na otoku (ki je seveda del drugega - britanskega otoka), hkrati pa je z 200.000 prebivalci 13. najgostejše poseljeno

mesto v Evropi in kar 2. najgosteje poseljeno mesto v Veliki Britaniji. Podnebje je veliko milejše kot v okoliških območjih. Temperature redko padejo pod ledišče, saj je vse mesto obdano z morjem. Seveda se pa tudi junija žal redko povzpnejo čez 20 stopinj.

Središče mesta je glavno nakupovalno središče v Portsmouthu, imenovano City Centre. Center mesta je dom nakupovalnega središča Cascades, v katerem najdete podobne

trgovine kot pri nas (npr.: H&M, nekaj pa jih je tudi višjega cenovnega razreda (npr.: Debenhams). Severno od mesta je tudi železniška postaja Portsmouth in Southsea. Južno od mesta je ulica Guildhall Walk, ki je znana po svojih barih in klubih. Za sprostitev in počitek se lahko odpravite tudi v čudovit Victoria park, poleg katerega stoji katoliška katedrala. Mesto ima tudi dve gledališči, New Theatre Royal in Kings Theatre, in svojo univerzo, ki je znana predvsem po dosežkih s področja prava, matematike in biologije. Glavna atrakcija za vse turiste pa je Spinnaker Tower. Nahaja se čisto ob morju ob drugem največjem nakupovalnem središču Gunwharf Quays. Visok je kar 170 m, z njega pa je moč videti celotno mesto in okolico. V mestu si lahko ogledate tudi rojstno hišo Charlesa Dickensa, muzej kraljeve mornarice, grad Southsea in še marsikaj.

Patricija Kolenc

Izlet v Stonehenge in Salisbury

Stonehenge je zelo pomembna dediščina Anglije. Sestavljen je iz starodavnih kamnov - megalitov, ki sestavljajo krog. Je nekakšen spomenik, ki je bil narejen med 3000 p.n.š. in 1600 p.n.š.. Njegovi ostanki so skrivnost še dandanes, saj ne vemo, zakaj so kamni postavljeni. Vemo samo, da so usklajeni s poletnim sončnim vzhodom in zimskim sončnim zahodom.

Obstaja več teorij, zakaj so kamni tako postavljeni in čemu so sploh bili namenjeni. Mogoče so bili namenjeni napovedovanju poletnih in zimskih solsticijev, pomladnih in jesenskih enakonočij in napovedovanju mrkov sonca in lune. Mogoče imajo funkcijo napovedati položaj sonca in lune glede na Zemljo in s tem koledar in sezone v letu. Mogoče pa je bil to prostor za verske obrede, povezane s soncem in luno.

Stonehenge je sestavljen iz severne in južne gomile, megalitov, ki so na obrobju krožnega jarka in seveda iz osrednjih kamnov.

Všeč mi je bila skrivnost, ki je povezana s tem krajem, in kakšen je bil njegov namen. Presenetili so me tudi zelo lepa okolica, zelena barva velikih površin, pašniki, skratka, imeli smo zelo zanimiv ogled in lep sprehod.

Salisbury je majhno mesto, oddaljeno od Stonehengea 13 km. Njegov zaščitni znak je zmaj Gilbert, ki se vsako poletje pojavi na drugem koncu mesta.

Mi smo si v mestu ogledali njihovo znano katedralo Salisbury Cathedral, ki je mednarodni simbol krščanstva.

Katedrala je zelo lepa, z veliko mozaikov, kipov, zanimivih detajlov, ima pa tudi zelo velik vrt. Njena posebnost je Magna Charta, ki je znana po celem svetu in pomembna v zgodovini prava in človekovih pravic. Vsebuje 63 določb, zapisanih v latinskem jeziku na pergament. Tri izvirne določbe se uporabljajo še danes, ena brani svobodo in pravice angleške cerkve, druga potrjuje svobode in carino Londona in drugih mest, tretja pa je najpomembnejša, govori namreč o pravicah in svobodi človeka.

Cerkev mi je bila všeč, saj ima veliko malenkosti, ki jo naredijo zanimivejšo. Ena od njih je tudi ta, da je v cerkvi nekakšna tržnica, kjer se zbirajo ljudje, prodajajo stvari...

Petra Klemar

London

V letošnjem juniju smo dijaki 3. letnika opravljali obvezno delovno prakso, ki je trajala 14 dni. 12 najboljših dijakov smo v okviru programa *Leonardo da Vinci* delovno prakso opravljali v tujini, in sicer v Veliki Britaniji, bolj natančno v Angliji, v mestu Portsmouth (6 dijakov iz 3. d, med njimi sem tudi sama), in v Nemčiji (6 dijakov iz 3. f). V okviru te dejavnosti smo imeli dijaki v Veliki Britaniji organiziran enodnevni izlet v London, ki vam ga bom tudi podrobneje opisala.

Večina ljudi ve (naj bi vedelo), da je London glavno mesto Združenega Kraljestva Velike Britanije in Severne Irske. V njem živi preko 7 milijonov prebivalcev. Je eno najpomembnejših poslovnih, kulturnih, političnih in izobraževalnih središč na svetu. Ima veliko, ampak res veliko turističnih znamenitosti, kot na primer *Buckingham Palace* (Buckinghamška palača), *The British Museum* (Britanski muzej), *The National Gallery* (Narodna galerija), *The London Eye*, *Tower Bridge*, *Madame Tussaud's* in še bi lahko naštevala. V času našega obiska so se prebivalci že pripravljali na poletne olimpijske igre, ki so potekale prav v Londonu od 27. julija do 12. avgusta. Ne smem pozabiti omeniti še *Diamantnega jubileja*, t. j. proslavljanja 60. obletnice vladanja britanske kraljice Elizabete II., ki je trajalo 4 dni, od 2. do 5. junija.

Na izletu mi je bilo nasploh vse všeč. Že zjutraj nas je ob prihodu na železniško postajo obsijalo sonce in to me je ob sicer do tedaj slabem vremenu še bolj razveselilo. Ko smo prispeli v London, so me najprej navdušili njihovi znani rdeči dvonadstropni avtobusi in rdeče telefonske govornice. Potem smo videli znameniti *London Eye* in *Westminster Palace* (Westminstersko palačo), kjer je angleški parlament. Zraven te palače pa stoji tudi *Big Ben*. Kmalu zatem smo imeli kratek odmor za malico. Nato smo se odpravili do

Buckinghamske palače, kjer domuje britanska kraljeva družina. Palačo smo si lahko ogledali le od daleč, saj bližje nismo smeli. V tem času je bila tudi vojaška parada v čast kraljici Elizabeti II. Nato smo se počasi odpravljali do Britanskega muzeja, ki je eden največjih in najslavnejših svetovnih muzejev. Mislim, da bi človek rabil več dni, da bi si lahko ogledal vse zbirke. Peljali smo se tudi s tamkajšnjo podzemno železnico, ki se imenuje *Underground*. Rečejo ji tudi *Subway* ali pa *Tube*. Po ogledu muzeja smo imeli prosti čas za nakupovanje na *Oxford streetu*. Imeli smo kaj videti! Toliko različnih ras, domačinov in turistov, da si se res lahko počutil državljani Sveta. Ulice so bile prepolne, da ne govorim o trgovinah. Že napol utrujeni smo se nato odpravili še na zadnji ogled, in sicer *Tower Bridgea*, dviznega mostu čez reko Temzo. Stoji zraven znamenite trdnjave *Tower of London*, po kateri nosi tudi ime. Tako se je naš izlet po Londonu uspešno zaključil, na naše veselje v sončnem, lepem in toplem vremenu.

Meni je bilo v Londonu zelo všeč, tudi zato, ker smo bili ves čas na prostem. Ogledi so bili zelo zanimivi in poučni. Ni mi žal, da sem se prijavila na praktično usposabljanje v tujini, saj sem dobila veliko novih izkušenj, še posebej na področju sporazumevanja v tujem jeziku. Počutim se tudi sposobnejšo in bolj samozavestno. Vsi, ki imate možnost podobnega usposabljanja oziroma izobraževanja v tujini, ne odlašajte in se prijavite! Danes vsaka izkušnja, tuja še bolj, velja!

Nina Legan

Iskrice št. 1, tematska številka Leonardo da Vinci, šolsko leto 2011/2012

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar

Urednik: Igor Gruden

Lektoriranje: Majda Simonič